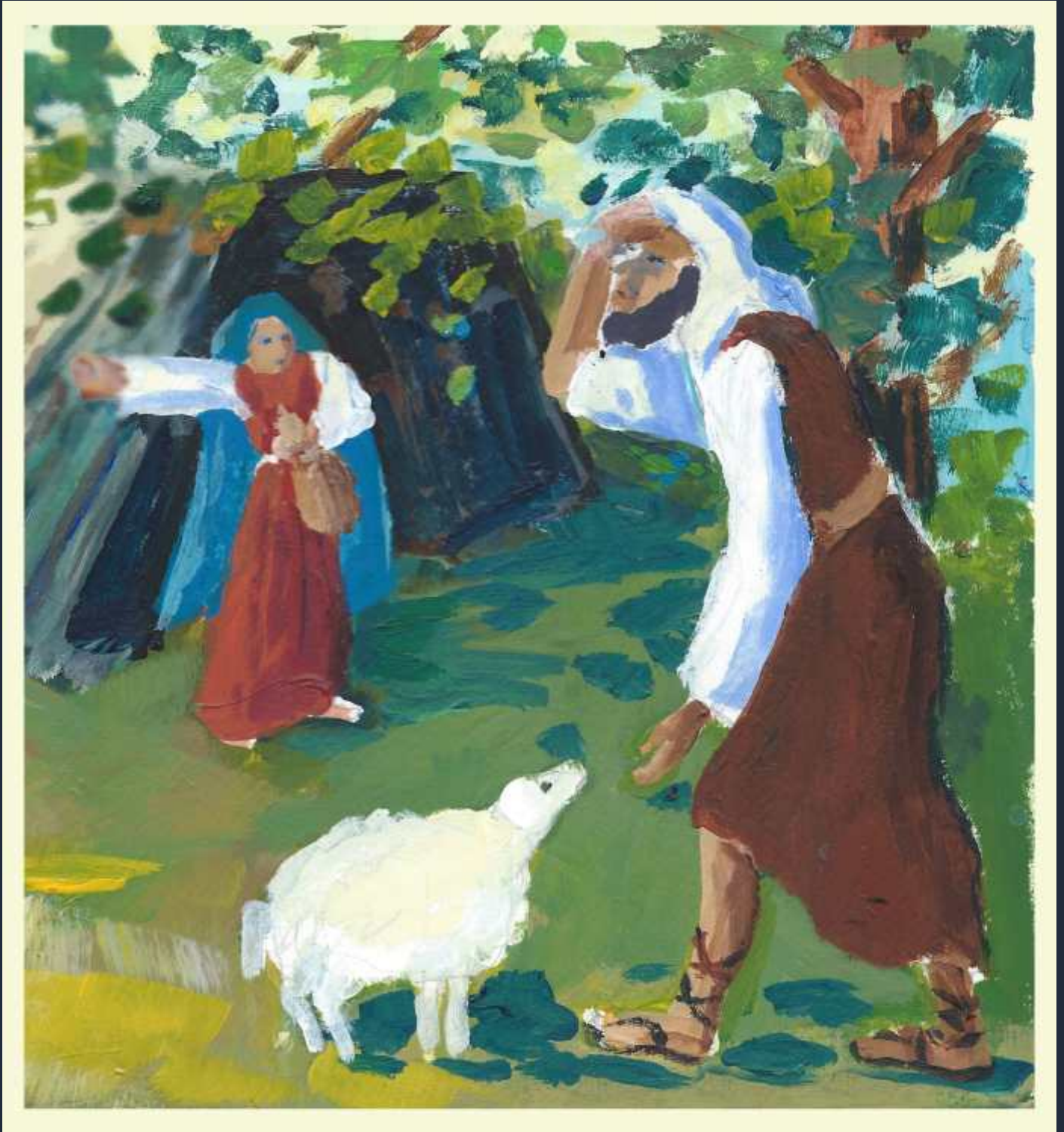

Elysanomat

Elysanomat 5 2013

Evankelinen lähetisyhdistys - ELY ry

Armoa ja iloa ihmisille

Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

www.evangeliset.net

www.aarrearkku.fi

www.laulakanssani.net

ELYn tiedote 5-2013

Antero Rasilainen, pääsihteeri
Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo
p. 045 134 4634
Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Raili Mäkitalo,
lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti
Pieneläntie 11, 75700 Valtimo
p. 0440 289 108
Sähköposti: raili.makitalo@evangeliset.net

Sirpa Keski-Antila, aluesihteeri
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
p. 0400 974 102
Sähköposti: sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Toimisto:
Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Paula Kuhmonen, toimistosihteeri
p. 040 415 9416
Sähköposti: ely@evangeliset.net
tili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Elysanomat
Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus:
Antero Rasilainen, Eeva Takala, Annikki Erelä,
Hannu Rasila, Maiju Vuorenoja, Urpo ”Upi”
Vuorenoja
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkajulkaisu)

Lahjoitustili:
K-S OP IBAN FI06 5114 0220 0380 63
- ELYn rahankeräyslupa (2020/2013/1980) on
voimassa koko maassa (lukuun ottamatta
Ahvenanmaata) 22.5.2015 saakka

Pekka Knuutti, puheenjohtaja
Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja
Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Elysanomat on Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n jäsenlehti.

Sisällysluettelo

s. 3	Minä uskon Antero Rasilainen	s. 12	Mitä usko on? Eeva Takala
s. 4	Mietin uskoa Rauni Tarvonen	s. 14	Lapset rakastavat juhliä Mirja Eskola
s. 5	Rakkautena lähetystyö Annikki Erelä	s. 17	Liity sinäkin juhla joukkoon Hilka Lähdekorpi
s. 7	Rakas ystävä Hilduri! Tellervo Kuusiranta	s. 18	Isämme Abraham Pekka Kiviranta
s. 8	Taivaan näköaloja Kari Pokela	s. 20	Elämän totuutta etsi - Jeesus sanoo: ”Minä olen tie, totuus ja elämä” Maiju Vuorenoja
s. 11	Huoneentaulu kertoo kodin uskosta Jumalaan
Urpo Vuorenoja	s. 22	Tapahtumakalenteri

Etukannen kuva: Tuo teräksenmetallinen siniharmaa saa kuvata tässä kansikuvassamme syksyä ja marrasta ja maalauksesta hehkuva kesän KUUMA - Abrahamin koetushetki - USKON salaisuutta. Ja tuo LAMMAS on hengellisessä ajatusmaailmassa JEESUKSEN itsensä antama kuva meistä epäilijöistä. Niin helposti harhaan juoksijoista. Urpo Vuorenoja. Kuva Eeva Takalan maalauksesta, kuvankäsittely Urpo Vuorenoja

Minä uskon

Nuo kaksi pientä sanaa ovat muuttaneet monen ihmisen elämän. Jopa iankaikkisuuden. Joku lausuu ne varmuudella, suuren ymmärryksen ja tiedon omistaen, toinen huokaa hiljaa ja arasti, jopa epäillen; haluaisin uskoa mutta en tiedä, osaanko, kelpaisiko tällainen heikko usko?

Mitä usko siis on, miten voisin rauhoittaa sydämeni, olla varma siitä, että uskoni on oikeaa, riittävää, pelastavaa uskoa? Luterilaisessa kirkossamme meidän silmäterämme on vanhurskauttamisoppi. Eli opetus siitä, miten ja millä perusteella Jumala armahtaa ihmisen, antaa synnit anteeksi ja lahjoittaa iankaikkisen elämän.

Pelastus on Jumalan lahja: *Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.* Room.6:23. Jumala ei vaadi ihmiseltä mitään pelastuksen vastalahjaksi. Jumala ei tee ihmisen kanssa ”kauppoja”, Jumala antaa pelastuksen ilmaiseksi eli lahjaksi. Nimitämme sitä armoksi. Vapahtajamme Kristuksen ristinkuolemassa maksettiin se hinta, jonka Jumala vaati voidakseen ehdoittaa rakastaa syntistä ihmistä. Uskossa on siis kyse Jumalan valmistaman pelastuksen vastaanottamisesta. Sillä ilman sen vastaanottamista, ihminen on kadotettu. *”Joka sen (evangeliumi) uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.”* Mark.16:16

Uskoon liittyy evankeliumissa luvatus ja tarjotun syntien anteeksiantamuksen ja vanhurskautuksen haluaminen ja vastaanottaminen. Mikä siis on ihmisen osuus uskossa ja uskomisessa? Se on sama, kuin lapsen syntymisessä, elämän syntymisessä. Ihminen voi vaikuttaa uskon syntymiseen yhtä paljon kuin omaan syntymäänsäkin. Eli uskoa ei voi synnyttää, sitä ei voi puristaa esiin, se an-

netaan lahjaksi. Kasteessa sinäkin olet sen saanut, Jumalan sanan lupaukset koskevat sinua. Sana vakuuttaa, olet uskon kautta Jumalan lapsi, omista siis se, mitä Jumala sinulle on jo antanut. Ota vastaan, pidä kiinni ja kiitä. Ja jaa myös muille, mitä olet saanut. Keskellämme on paljon vanhuk-
sia ja sairaita, mutta myös nuoria ja lapsiperheitä, jotka eivät pääse hengellisiin tilaisuuksiin, jotka kokevat yksinäisyyttä ja kaipaavat keskustelukumppania. Olisiko Evankelisella lähetysyhdistyksellä jotain annettavaa myös heille? Voisiko yh-

distyksemme toiminnassa olla konkreettista lähimmäispalvelua, ettei kukaan jäisi yksin, unohduksiin? Sinä voit vaikuttaa siihen. Ollaan siis liikkeellä avoimin mielin ja kuulostellen: miten minä voisin auttaa ja palvella.

Ihmisen uskoa kuvaa hyvin lapsen luottamus: ”Isi, ota kiinni, isi, ota syliin!” Se ei tapahdu ansoista vaan rakkaudesta ja luottamuksesta. Isä ra-

kastaa, haluaa ottaa kiinni, haluaa pitää sylissä. Tätä nimitämme uskoksi, luottamusta Taivaalliseen isäämme. Tiedän ja luotan, että isi ottaa kiinni, tiedän, että isi ottaa syliin. Isä jaksaa, Isä kantaa, hän jaksaa kiukuttelevankin lapsen kanssa, Isän sylissä on tilaa kaikille. Kiitä ja iloitse siis noista kahdesta koko elämän mullistavasta sanasta: Minä uskon. Silloinkin, kun oma usko horjuu ja epäilykset ja syytökset valtaavat mielen. Isän rakkaus lapseen ei koskaan muutu eikä häviä. Olet turvassa, Isän hoidossa ja hallussa.

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Kuva Urpo Vuorenoja

Mietin uskoa

Usko - miten sitä voisinkin kuvailla hänelle, joka on menettänyt toivon? Miten sitä voisinkin kuvailla hänelle, jonka on vaikea ymmärtää puhetta. Miten voin kertoa asiasta, joka on itselleni niin tärkeä, etten voi elää ilman sitä saatikka kuolla ilman uskoa Jeesukseen Kristukseen, joka pois ottaa myös minun syntini?

Usko - mikä esine tai asia kuvaisi sitä eniten? Vaikeaa on löytää esinettä, vaikeaa on ilmaista asiaa muutoin kuin puhumalla. Mutta kuitenkin kun alan miettiä asiaa syvemmin, sana luottamus alkaa olla läheinen sanalle usko. Luottamus. Siinä se on. "Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy". (Hepr. 11:1, vanha käännös).

Usko sai Aabrahamin lähtemään liikkeelle kohti luvattua maata. Hän sai kutsun, hän luotti ja lähti seuraamaan. Omalla kohdallani sain myös kutsun lähteä

seuraamaan. Siitä on jo aikaa. Uskoin, luotin ja seurasin. Sillä tiellä ollaan.

Nyt mietin uskon merkitystä enemmän kuin koskaan. Miten uskon käy, kun sinua ja minua riisutaan, koetellaan ja joudumme käymään monien vaikeuksien läpi?

Miettiessäni olen usein haastellut Herralle, että mihin muualle voisinkin mennä. Sinulla on ikuisen elämän sanat. Vaikka elämä koettelee, voin lukea Raamattusta, että näin sanoo Herra. Uskoni nojaa lupaukseen. Uskoni roikkuu ristissä. Uskoni imee sitä valtavaa rakkautta, jolla Jeesus on rakastanut.

Usko antaa suunnan ja ilon kaiken keskelle. Kaikessa saan vaeltaa voittosaatossa kohti iankaikkista kirkkautta. Saan luottaa ja iloita jo tässä ajassa siitä, että olen matkalla kohti ikuisuutta. Apostoli Paavali sanoi vahvat sanat: "Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto". (Fil.1:21).

Usko Jeesukseen antaa voimaa viedä ilosanomaa sinne, missä sitä tarvitaan. Niin hyljeksitty saa arvon, toivoton saa toivon ja maailman kovuuden ko-kenut saa lämmitä Jumalan armahtavasta rakkaudesta ja löytää iankaikkisen luottamuksen, uskon elämäänsä.

Rauni Tarvonen
Pieksämäen seurakuntapastori
(virkavapaalla 6.9.2013 - 15.7.2014)
Vaalijalan vs. kehitysvammapappi

Kuva Urpo Vuorenoja

Rakkautena lähetystyö

Syyskuussa vietetty Hilda Piiraisen syntymäpäiväjuhla on jäänyt arvokkaana tapahtumana vierasjoukon mieleen. Eri tahoilta kokoontuneet ystävät olivat tulleet onnittelemaan ja toivottamaan Jumalan siunausta 80-vuotiaalle. Monet muistot alkoivat elää puheenvuoroissa ja lauluissa. Pääsihteerimme Antero Rasilainen toimi juontajana hausalla tavalla, ja lisämukavaa näytti olevan juhlasalin etuosassa, kun päivänsankari kommentoi tapahtumia. Tunnumme Hildurin huumorintajuisena ja sanavalmiina Herran palvelijana. Miten onnellista onkaan tehdä työtä, että evankeliumi leviäisi kaikkialle, maan ääriin saakka!

Annan juhla kuvien kertoa lisää tapahtumasta ja lähden tapaamaan Hilduria Korsoon Metsonkotiin.

Haastateltavamme istuu pyörätuolissaan halliten sen nappuloita ja huikkaa sieltä tervehdyksen. Uusi laite on kuulemma tulossa, mutta tuollakin menopelillä voisi saada sakot, jos lähtisi kokeilemaan huippunopeutta kadulle.

Huoneessa on muistoja lähetystyöstä Japanissa. Puhe siirtyy seinällä olevaan punaiseen tupaan, jonka kuvan Hilduri on saanut lahjaksi. Talo on hänen syntymäkotinsa, ja sieltä alkaa myös hänen lähetyskertomuksensa.

Vas. ylhäällä Geisha-taulu, vas. alhaalla Talvi Japanissa-kortti, molemmat Hildurin kotoa. Oik. Hilduri kotonaan. Kuvat Annikki Erelä.

Eräänä kesäyönä tapahtui jotain merkittävää, josta hän kertoo:

- Näin unta, että talossa oli syttynyt tulipalo ja putosin yläkerrasta alas. Pelästyneenä menin isän ja äidin luo, kun luulin, että yöpaidassa oli tuli. "Älä hätäile", äiti rauhoitteli, ja niin menin taas nukkumaan. Aamulla kuitenkin tuntui kummalliselta ja rupesin rukoilemaan, että voisin antaa jotain lähetykselle, jos vaikka saisin lottovoiton.

Lähetyskutsu tuli kyllä erikseen. Kerran naapurin tytön kanssa lähdimme hautajaisiin, kun äidin piti jäädä lehmä hoitamaan. Rukoushuoneella veisattiin ja saarnattiin herätystä. Eräs mummo kehotti väkeä rukoilemaan polvillaan, koska oli sota. Minulla oli virsikirja taskussa ja ajatuksena lähteä tanssiaisiin illalla. "Ei se polvirukous meitä koske", sanoi kaverini. Silloin Jumala otti minua niskasta kiinni ja paiskasi lattialle. Hyvän aika, minun osani on määrätty! Sen ymmärsin. Olin silloin 14-vuotias.

Tuohon aikaan syrjäisen Kuhmon tytölle koulun ovet eivät avautuneet helposti. Kansakoulukin oli maksullinen. Oma päätös lähetystyöhön lähtemisestä oli selvä, mutta kaikki oli Jumalan varassa. Itsellä oli koko ajan ha-

lu tavoitella jotain lisää. Tie avautuikin vaihe kerrallaan. Nurmeksen kansanopistoon pääseminen oli mahdollista siten, että kunnanjohtaja kirjoitti todistuksen varattomuudesta. Sen jälkeinen aika apulaisena uskovaissesä perheessä oli myös merkittävä. Evankeliumiyhdistyksen vierailevat puhujat kävivät talossa ja selkeä Raamatun opetus vahvisti nuoren uskoa.

Hildurin mielessä kehittyi päätös hakea Helsingin Evankeliseen Kansankorkeakouluun. Ilo oli suuri, kun Lauri Koskeniemi kirjoitti: "Tule tänne 1.9. Sinut on hyväksytty". Koskeniemi oli kuin isä maalta tulleelle opiskelijalle.

Nuorisonohjaajaksi valmistuttuaan Hilduri sai kokemusta Lempäälässä ja Tikkurilassa. Siellä Hilduri kertoi ajalleensa moottoripyörällä kerhosta toiseen.

Ennen lähetystyöhön lähtemistään Hilduri opiskeli myös diakoniksi Järvenpäässä. Sinä aikana hän toimi viikonvaihteina Evankeliumiyhdistyksen työssä ja sai tutustua lähemmin Japanin-lähetystyöhön. Silloin oli myös mahdollista keskustella yhdistyksen johtajan Toivo Rapelin kanssa lähetiksi pääsemisestä. Siitä Hilda Piirainen kertoo:

- Kerran sain olla kokonaisen päivän japanilaisen vieraan autokuskina, ja sen jälkeen Rapeli kysyi vierailta: "Mitä arvelet, olisiko tästä lähetiksi?" Niin sitten aikanaan tuli tieto, että Japanin luterilaisen kirkon johtokunta oli hyväksynyt minut lähetystyöhön.

13.8.1968 lähdin Amerikkaan ja sieltä Japaniin. Kaksivuotisen kielikoulun jälkeen ensimmäiseksi työpaikaksi tuli Hiroshima. Siihen aikaan työkausi oli viisi vuotta, mutta saatuani tiedon isäni kuolemasta, palasin Suomeen vähän aikaisemmin.

Huomaan, että haastateltavamme ajatukset ovat kaukana, vaikeissakin asioissa. Työaika Gifussa toi muka-

naan vakavan reuman, ja edessä oli paluu Suomeen. Lääkärit ennustivat viitisen vuotta elinaikaa, mutta Jumalan suunnitelma oli toinen. Viiden vuoden kuluttua sitkeä lähetti palasikin rakkaaseen työhön Japaniin, tällä kertaa Suvaan.

Monet muistavat Hildurin hänen perustamastaan lähetyspiiristä, H-hetkestä, josta hän huolehti vielä eläkkeelle jäämisen jälkeenkin. Hän on tehnyt työtä myös, että Tikkurilan kirkon tiloissa järjestetään säännöllisesti Elyn Siionin Kannel-seurat.

- En koskaan ajatellut, ettei Japanin työ olisi kuulunut minulle. Oli usko, että Jumala on antanut sen työn, totea Hilduri lopuksi.

> Japanin-lähetit, Hilduri ja Kosti Kallio. Kuva Kosti Kallio

v Pääsihteerin ja Hildurin yhteisiä juttuja. Kuva Kosti Kallio

Vielä muistuu mieleen yhteinen SK-laulu vuosien takaa.
"En pelkää kalliolla, jos onkin myrskysää...". Kuva Kosti Kallio

Jotkut pääsivät kuvaan päivänsankarin kanssa.
Kuva Kosti Kallio

Rakas ystävä Hilduri!

*Muistan Sinut ja nuorten piirin opiskelu-
ajoiltani 1960-luvulta. Jonkin verran olin
mukana ryhmässänne. Keittelinpä kahvia-
kin Fabianinkadun kerhohuoneessa. Silloin
opin tuntemaan teitä, nuorten piiriläisiä.*

Hilduri, kun sitten olit lähdössä lähetystyöhön Japaniin, muistan kun puhuttiin siitä, että olet iäkkäämpi kuin yleensä lähetit olivat. Mutta olit kuitenkin huomattavasti nuorempi kuin minä lähtiessäni. Vaikka olimme vartuneempia kuin monet muut, niin ehkäpä juuri sen vuoksi selvisimme monista vaikeistakin haasteista. Työ- ja elämäkokemus oli tukemassa selviytymisessä.

Hilduri, Sinulla tuo huumorin lahja on pelastanut monelta hankalalta tilanteelta. Olet saanut huomiotakin sen kautta. Muistan erään tilanteen, josta olet kertonut. Gifussako se oli? Kun et saanut ketään leikkaamaan erään ison puun oksia, menit itse puuhun ja leikkasit ne. Mutta sitäkö ihmiset pysähtyivät ihmettelemään. Mitä tuo ulkomaalainen lähetystyöntekijä tekee tuolla puussa?

Kun olin Japanissa lähetystyössä, H-hetki halusi ottaa minut nimikkolähetikseen. Te kokoonnuitte kuukausittain yhteen. Jokaisesta tilaisuudesta te kirjoititte kortin tai kirjeen, jossa oli osanottajien nimet. Se oli todella merkittävää. Te muistitte lähettiänne ja rukoilitte minun ja työni puolesta. Keräsitte myös sievoisen summan rahaa työlleni. H-hetki oli aivan omaa luokkaansa lähetin muistamisessa.

Vuosittain kun kesälomani oli lopussa, Luukin alueella Vanhasten mökillä oli lähtöjuhla. Illalla oli evankeliumi-juhla, jossa oli useita puhujia. Talo oli täynnä väkeä. Raamatun sanaa julistettiin ja Siionin kannelta laulettiin. Jumalan lasten ilo syntien anteeksi antamisesta ja Jumalan valtavasta armosta Jeesuksen sovintotyössä oli keskeisenä aiheena. Olemme Jumalan kansaa, joka on matkalla taivaan kotiin. Matkallamme Raamatun sana ja hengelliset laulut ruokkivat sieluamme ja antavat matkaevästä. Riemullinen yhdessäolo sekä Elinan ja ystävien leipomat pullat ja kakut jäivät mieleen.

Sydämeeni on jäänyt syvälle se tapa, jolla lähetitte minut matkaan. Sain koko osallistuvilta väeltä siunauksen,

kätten päälle panemisin. Siunattuna sain lähteä kohti Japania seuraavana päivänä. Esko ja Elina saattelivat minut lentokentälle.

Lukuisia kertoja sain olla myös Hildurin kotona yöpymässä seurakuntavierailujen yhteydessä. Sain ottaa vastaan monenlaista vieraanvaraisuutta sekä suussa sulavaa ruokaa. Hildurin kanssa minulla oli antoisia keskusteluja, nauroimme ja huumori kukoisti. Kerroimme kokemuksistamme ja niitähän riitti.

Rikasta elämä on ollut. Sinulle Hilduri viimeiset vuodet Japanissa olivat erityisen merkittäviä. Sait vielä saarnojen ja puheiden kautta syventyä japaninkieleen.

Elämä ei kuitenkaan ole ollut vain auringon paistetta. Ei se ole ollut tasaistakaan. Matkan varrella on ilmaantunut sairautta ja vastoinkäymisiäkin. On ollut myrskyjä, oikein taifuunejakin. Mutta kaiken vaivannäön keskellä on kulkenut itse Kristus. Hän on kantanut ja nostanut, parantanut haavoja ja lohduttanut sekä antanut uutta voimaa ja rohkaissut. Hänessä on syntien anteeksiantamus. Jeesus on antanut elämänsä meidän puolestamme, jotta me saisimme elää. Hän johdattaa meidät myös Isän kotiin, iankaikkiseen elämään.

Nyt jo matkalla me saamme kiittää Vapahtajaa, saamme iloita pelastuksestamme. Me kuulumme Jumalan maailman laajuiseen kansaan, jossa on ihmisiä eri kansoista ja kielistä. Me kaikki yhdessä kerran ylistämme Jumalaa: "Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti. Aamen." Ilm. 7:10,12.

Hilduri, sydämelliset kiitokset Sinulle vuosien ystäväydestä sekä vieraanvaraisuudesta ja siunauksen jakamisesta. Kristuksen armo ja rauha olkoon kanssasi joka päivä!

Tellervo Kuusiranta
Japanin lähetti vuosina 1997-2009

Kari Pokela, ELYn kesäjuhlassa 2013

Taivaan näköaloja

*“Meillä on siis täysi oikeus astua sisälle kaikkein pyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä ja näin avannut meille uuden, elämään vievän tien.”
(Hebr. 10:19)*

Mikä tai missä tuo kaikkein pyhin on? Taustana on kuva Jerusalemin temppelistä, jossa sisimpänä osastona oli kaikkein pyhin. Se oli tarkoin erotettu muista temppelin osista. Sinne ei ollut pääsyä tavallisilla ihmisillä. Sinne sai mennä vain ylimmäinen pappi kerran vuodessa toimittamaan uhrin kansan puolesta. Missä tällainen pyhin on meillä, tavallisilla ihmisillä, joilla on jalat savessa, kädet piessä ja pää ja sydän täynnä kaikenlaista maallista? Se on siellä, missä Pyhä Kaikkivaltias Jumala on. Siellä on myös meidän taivas. Tärkeää ei ole, missä taivas paikallisesti on. Siitä ei juurikaan Raamatussa edes kerrota. Tärkeää on se, että se ON.

Paljoa ei myöskään kerrota taivaan elämästä. Mutta voidaan päätellä, että se saa sisältönsä siitä, että siellä on Jumala, joka

nähdään kasvoista kasvoihin. Jeesus sanoo Isä meidän rukouksessa: ”Isä meidän, joka olet taivaassa.” Taivaan taivaaksi tekee juuri tämä Jumalan läsnäolo. Taivaassa on myös Isän ainokainen Poika, Jeesus Kristus. Apt 1:9 kertoo, että Jeesus otettiin ylös taivaaseen. Pilvi vei hänet pois opetuslasten näkyvistä. Ja HÄN istuu nyt Jumalan oikealla puolella.

Taivaassa kuullaan Jumalan ÄÄNI. Siellä se kuullaan selkeästi ja se ohjaa taivaan elämää.

Täällä ajassa on paljon ääniä, ihmisten ääniä, ristiriitaisia, tuomitsevia, myös ihmisen elämää tuhoavia ääniä. Joskin on kuultavissa myös armon, laupeuden ja rakkauden sanoja.

Moninaiset ihmisten äänet peittävät usein Jumalan äänen. Olemme eksyksissä.

*Kari Pokela ELYn kesä-
juhlilla Kouvolassa
sunnuntaina 16.6.2013.
Kuva Timo Keski-Antila*

*Taivas-kuvat
Virpi Tuominiemi*

Elämä on raskasta etsimistä ja hapuילua. Taivaassa on toisin. Siellä kaikki kuulevat ja tahtovat kuulla vain Jumalan ääntä.

Taivaassa ei ole myöskään monta tahtoa. Siellä toteutuu vain yksi TAHTO. Jeesus rukoilee: "Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa." Mikä elämänselvyys!

Samoin kuin täällä ajassa on äänten sekamelska, joudumme elämään myös monenlaisten tahtojen ristiriidassa ja tekemään valintoja. Valitsemme väärin, kuljemme harhaan ja joudumme usein vaikeuksiin. Taivaassa kaikki haluavat noudattaa yksinomaan Taivaan Isän hyvää tahtoa.

Taivas on myös PALKANMAKSUN PAIKKA. Mt 5:12 Jeesus sanoo: "Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaassa saatte, on suuri." Ei kerrota, minkälainen palkka siellä maksetaan. Sanotaan vain, että se on suuri. Jotain kuitenkin voidaan päätellä. Kun täällä Jeesuksen omat joutuvat monenlaisiin ahdistuksiin, pilkkaan, häpeään ja tuomioonkin, taivaan palkka on tällaisen vastakohta, ikään kuin hyvitystä sille, mitä täällä ajassa on jouduttu kohtaamaan.

Samaan viittaa myös kertomus Lasaruksesta ja rikkaasta miehestä (Lk 16:2ss) Rikkaalle miehelle sanotaan. "Muista poikani, että sinä sait eläessäsi hyvän osan, Lasarus huonon. Nyt hän täällä, siis taivaassa, saa lohdun ja sinä taas saat kärsiä tuskaa." Jumalan palkka taivaassa on HYVÄ OSA. Se on mittamattoman suuri.

Vielä yksi taivaan ominaisuus. Taivaassa ovat enkelit, nuo palvelevat henget. Lasten enkelit katsovat alati Taivaallisen isän kasvoja. Niitä on paljon, ne muodostavat taivaan sotajoukon, jonka Jeesuskin olisi voinut kutsua apuun Getsemaneen pelastamaan Hänet vangitsijoittensa käsistä. Leikillisesti voidaan todeta, että taivaassa palvelu pelaa ja turvajoukot ovat valppaana.

Kun taivas menee pilveen

Vanha tarina kertoo norsujen hautausmaasta. Sinne norsu suuntaa kulkunsa, kun tuntee voimiansa ehtyvän ja aavistaa kuoleman läheisyyden. Se tekee surutyötä ja antautuu elämästä luovuttamiselle. Eläimet vetäytyvät koloonsa nuolemaan haavojaan, kun eivät enää voi tai eivät halua olla terveitten joukossa.

Ihmiselläkin on tällainen taipumus. Toisaalta haluamme, että sairaina tai sisäisesti haavoittuneina joku olisi lähellä, ymmärtäisi ja hoitaisi meitä. Toisaalta sisäisesti haavoitettuina koemme häpeää, vaikka ei suinkaan tarvitsisi. Häpeän tunne katkoo ihmissuhteita, elämänpiiri supistuu. Vetäydytään koloon, olemaan itseksseen vain omien tuntojen kanssa. Mieli on maassa ja elämänhalu katoaa. Tällöin myös taivas häviää läpinäkyvämmien pilvien taakse. Mutta lakkaako se olemasta? Ei, ei taivas tällöinkään ole mihinkään kadonnut. Vaikka kaikki muu häviäisi häpeään ja tynnon haavoihin, taivasta ei mikään voi viedä pois. Se on ja pysyy avoimena. Jos jaksamme kolostamme nostaa katseemme ylös, saatamme huomata vielä senkin, että siellä taivaassa on juuri minullekin Jeesuksen valmistama paikka. Miksei olisi! Porttia, jonka Jeesus on avannut taivaaseen, ei kukaan, eikä mikään voi sulkea kenenkään edestä.

Oma taivas ja Jumalan taivas

Aikamme tavoitelluimpia arvoja on vapaus. Se ymmärretään myös vapautena Jumalasta ja Jumalan sanasta. Ajatellaan, että se on vapautta, kun vain oma tahto saa säädellä elämää. Huomaa: matta jää, ettei tällainen ole kuin teoriassa mahdollista, jos siinäkin. Olemme aina monien asenteiden ja ihmisten tahtojen rajoittamia. Silti halutaan tehdä oma valinta. Kielletään Jumala. Pannaan hänet tyystin syrjään elämästä. Ajatellaan, että näin voidaan rakentaa oma vapaus ja myös oma

taivas. Tällaista omaa, maanpäällistä taivasta moni ihminen rakentaa koko elämänsä ajan.

Mutta ei aikaakaan, kun oma vapaus, Jumalasta riippumaton elämä, näyttää myös nurjat puolensa. Paavali sanoo, että synti asuu meissä. Tämä synti saa itse rakennetussa vapaudessa hyvän kasvualustan. Elämäämme ahdistavat väärät ajatuksemme ja tekomme valloittavat sydämemme ja elämämme. Todelisuudessa kuvitellun vapauden hedelmät vievät meiltä vapauden. Synti sitoo ja tuhoaa. Silloin ei ole enää omaa taivasta, eikä Taivaan Isän taivasta. Tuntuu, että kaikki on mennyt. Mutta taas, tässäkin tilanteessa, saamme muistaa, että vaikka me olemme uskottomat, Jumala on uskollinen. Vaikka me hylkäämme, Jumala ei hylkää. Hän on meidät kutsunut eikä Hän kutsumistaan kadu. Jumalan taivas on ja siellä on paikka jokaiselle.

Se on vapautta, kun ei edes tarvitse yrittää itse rakentaa taivasta. Se on vapautta, kun ei tarvitse taistella itselleen vapautta. Saa elää valmistetussa vapaudessa, Jumalan vapaudessa, jonka hedelmät ovat hyvät ja makoisat.

Taivasmatkalla

Ihmisen elämällä on oma kaarensa: syntymä - lapsuus - nuoruus - aikuisuus - vanhuus ja kuolema. Se näyttää kaikkien kohdalla samantalaiselta, mutta ei ole kahta samanlaista elämänkaarta eikä ikäkautta. Elämä jää usein myös kesken kokonaista elämän kaarta ajatellen, mutta kristityn elämän kaari ei pääty kuolemaan. Sen päätepiste on TAIVAS.

Mitä uskovon taivasmatka on? Onko taivas aina mielessä. Tuskin on! Uskovalla on maja taivaassa, Jeesuksen meille jokaiselle valmistama. Mutta meillä on myös maallinen kutsukumuksemme viljellä ja varjella tätä meille annettua maata. Vanhat kristityt ovat kuvanneet maallista vaellusta usein näin: käsi aurassa, sydän taivaassa. Tätä ajatusta voidaan jatkaa: käsi toimistossa tietokoneella, käsi tehtaassa, pellolla, metsissä tai vaikka kuorma-auton rattissa, mutta sydän taivaassa. Sieltä taivaan näkymistä se ammentaa elämän voimaa. Kun teemme otsa hiessä työtä, taivas tuppaa unohdumaan. Varsinkin nuorille voi käydä näin, kun

kuolema koetaan vielä kaukaiseksi.

Taas sanomme "MUTTA". Ei taivas ole mihinkään hävinnyt. Ei myöskään meidän paikkamme taivaassa.

Nykyisin kuullaan harvoin puhetta taivaasta. Kristillisen puheen painopiste on siirtynyt maallisiin, meidän elämäämme, sen ongelmiin täällä ajassa. Mitä pienemmäksi ihmisen elämänkaari supistuu, sitä suuremmiksi käyvät elämän ongelmat. Elämä alkaa tuntua ahalta. Tuomalla elämäämme mukaan myös taivastoivon, elämä avartuu, näkökulmat tulevat suuremmiksi. Kaikki ei olekaan tässä ja nyt. Meitä odottaa aika, jolloin ongelmat ja vajavuudet ovat poissa. Virsikirjassa lauletaan rohkeasti taivaasta. Rohjetaan lohduttaakin täällä ahdistuksessa eläviä taivaan riehulla. "Tuolla taivaan asunnoissa, autuaissa Jumalan, itku on ja murhe poissa, siellä ilo ainiaan. Oi jos sinne minäkin murheen maasta pääsisin." (vk 626:1) tai vk 623: "Taivaaseen käy matkamme, maa ei viihdyttää saa meitä. Kaanaan maahan kuljemme koleoita korpiteitä, täällä täytyy taivaltaa, taivaassa on isänmaa."

Hyvät ystävät, me olemme matkalla. Kuljemme monen vaivan ja murheen kanssa raskaitakin taakkoja kantaen. Meidän ei kuitenkaan tarvitse kulkea umpimähkään, vaan meillä on määränpää. Olemme kutsutut taivasmatkalle.

Katselin mökkimme pihassa pientä kuusta. Sen kasvulla on ollut esteitä. Se on joutunut tekemään mutkia päästäkseen eteenpäin. Aina se on kuitenkin pyrkinyt ylöspäin kohti taivasta. Kuusi opetti ja puhutteli minuakin. Esteiden ei tarvitse viedä meiltä päämäärää, taivasta. Paavali vakuuttaa, että meillä on taivaallinen kutsumus.

Meidät on kastettu Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, siihen uuteen elämään, joka meitä odottaa taivaassa. Tämä antoi meille köyden, josta voimme pitää kiinni. Köydessä on ankkuri ja se on lujasti kiinni taivaassa. Sinne se meidät voimattomat vetää.

Uskovon elämässä on paljon ilon ja kiitoksen aiheita. Ennen muuta saamme iloita siitä, että meidän nimemme on kirjoitettuna taivaan kirjassa.

Huoneentaulu kertoo kodin uskosta Jumalaan

Kristillisessä kasvatuksessa ja ennen kaikkea kotikasvatuksessa on pidetty kautta aikojen merkittävänä sitä, että kodin seinällä on huoneentaulu kertomassa, että tässä kodissa uskotaan Jumalaan. Huoneentaulussa on usein Raamatun lause, ja taulu on koristeltu arvokkain vinjetein ja kuvin. Vinjetit olivat alun perin viiniköynnös-koristeita. Viiniköynnös taas viittasi Jeesus-yhteyteen - "elämän puuhun". Tälle pohjalle rakentui myös suomalainen yhteiskunta- ja moraalikäsitys.

Mikäli teillä on kuvia muistojenne huoneentauluista, lähettäkää niistä tietoa ja kertomuksia Upille tai lehtemme toimittajille.

Upin osoite on : Urpo Vuorenoja, Asemantie 6, 38100 Sastamala

Hän antaa
käskyn enkeleil-
lensä sinusta
varjella sinua.

Ps. 91 : 11.

Tämä huoneentaulu löytyi vanhan rukoushuoneen korjauksen yhteydessä roskalaatikosta, sahanpurujen joukosta. Ilmeisesti Suomen Lähetysseuran lähetysyhdistyksille on 1900-luvun alussa painettu näitä. Nyt se on meillä Har-sulla kunniapaikalla.

Nostakaamme tämä hyvä tapa uudelleen käytäntöön. Leikatkaa irti tässä oleva huoneentaulu. Asettakaa se valokuvakehykseen ja sitten rukoillen ja laulaen siunatkaa sille oma paikka kotinne seinällä.

Mitä usko on?

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. (Hepr 11:1)

Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa. Koska hän uskoi, hän asettui muukalaisena luvattuun maahan ja asui siellä teltoissa, ja niin asuivat myös Iisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen.

Abraham odotti sitä kaupunkia, joka on rakennettu vankalle perustalle ja jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt. Koska Abraham ja Saara uskoivat, he kykenivät saamaan jälkeläisen, vaikka Saara oli hedelmätön ja heidän aikansa oli jo ohi. Abraham piti lupauksen antajaa luotettavana. (Hepr 11:8–11)

Uskovina nämä kaikki kuolivat. Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet; he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnustaen olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. (Hepr 11:13)

Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. (Hepr 13:14)

Eeva Takala

Mirja Eskola

Lapset rakastavat juhlia

Lastentarhassa tapahtuu joulun edellä jännittäviä asioita. Pieni, metsältä tuoksuva kuusi ilmestyy adventiksi salin lattialle, lasten keskelle. Yhdessä yritetään kuulostella, mitä se meille kertoo. Se tuo terveisiä isolta kuuselta, joka on tulossa luoksemme ja jonka saamme koristella Jeesus-lapsen syntymäpäiväksi.

Ensin on kuitenkin Hoosiannan vuoro. Katselemme kaunista kuvataulua, jossa lapset tervehtivät palmunoksat käsissään aasilla ratsastavaa Jeesusta. Ystävällinen rovasti tulee vierailulle ja kertoo lapsijoukolle, että me kaikki saamme olla yhtä onnellisia kuin kuvassa olevat lapset. Jeesus on ystävämme ja auttaa meitäkin. Niin hyvin Hoosianna-hymni jää lasten mieleen, että itsenäisyyspäivän juhlassa kuuluu heleä ääni, joka laulaa: "Hoosianna pohjoinen, maa kallis isien!" Kyllähän se niinkin sopii.

Lastentarhan leikkihuoneesta tehdään mielenkiintoinen, tunnelmallinen jouluevankeliumin kertomispaikka. Siellä hämärässä katselemme Mariaa ja Jeesuslasta esittävää isoa kuvataulua. Sytytämme lyhdyn samoin kuin Joosef varmaan teki maailman ensimmäisenä jouluyönä.

*"Pieni lapsi nukkuu seimen oljilla.
Äiti seimen luona vaalii vauvaansa.
Isä mietteissään hiljaa hymyilee.
Tallin köyhän yllä tähti säteilee.
Pieni aasi, lammas, joukko paimenten
rientää lapsen luokse aivan riemuiten"*

Joulukirkosta palatessa kerran joku lapsi kysyi: "Eikö Joulupuu on rakennettu olekaan virsi, kun sitä ei laulettu?"

Ihan virsihän se on, jos kaikki säkeistöt lauletaan.

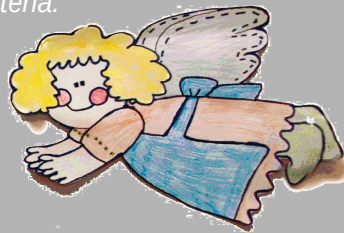
Mirja Eskola (takana oikealla) lastentarhan lasten seurassa. Kuva Mirja Eskolan arkistosta

Elämäntyönsä Mirja Eskola on tehnyt lastentarhanopettajana samalla paikkakunnalla, Hämeenlinnassa. Hän valmistui ammattiinsa aikoinaan Helsingissä Ebeneser-seminaarista, joka oli Suomen ensimmäinen lastentarhanopettajia valmistava laitos. Siihen aikaan oli luonnollista, että samassa työssä pysytään. Työvuosien aikana Mirja Eskola onkin ehtinyt välittää monille hämeenlinnalaisille lapsille rakkautta ja turvallisuutta.

Lastentarhan arjen keskellä erilaisten hetkien, juhlahetkien, tärkeä tehtävä on tuoda iloisuutta, onnellisuutta ja elämyksiä lapsille. Juhlien vietossa lapset oppivat toisten huomioonottamista, kauniita käytöstapoja ja reipasta esiintymistä. Ehkä pienet hengelliset laulut ja rukoukset jäävät heidän mieleensä evääksi elämän matkalle.

Mirja Eskolalle on kertynyt työstään monia muistoja elämän rikkautena. Nyt nämä muistot vievät meidät lastentarhan juhliin.

Kertomus on tarkoitettu luettavaksi myös lapsille.

Koko talo on nyt juhkakunnossa. Salissa kajahtaa komeasti Enkeli taivaan, kun lapset ja heidän vieraansa laulavat. Juuri kun on päästy kohtaan ”siit enkelitkin riemuiten veisaavat hälle kiitoksen”, salin ovi avautuu ja säteilevä enkeli astuu sisään. Kynttilä kädessä hän kiertää salin ympäri, pysähtyy ja lausuu: ”Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa! Tulin toivottamaan teille hyvää joulua.” Enkeli poistuu, ja samassa kuuluu pianosta tuttu sävelmä. Kaikki laulavat:

”Sua Jeesusta, joulun lasta
me pyydämme päälle maan.
Me oomme niin pienet vasta,
tule meitä siunaamaan.
Sinä oikea joulu anna
joka pieneen sydämeen.
Yli vaarojen meidät kannaa
sinun luoksesi taivaaseen.”
(M. Hovila, M. Voipio)

Tuttu jouluevankeliumi on tällä kertaa kaunis kuvaelma.

”Kimmeltävä tähtönen päivänrannan puolla,
näitkö kerran seimehen kaukomailla tuolla?
Näitkö Jeesus-lapsosen seimen tuutuksessa,
näitkö jouluenkelin taivaan saattuessa?”

Tähdiksi, lumihiihtaleiksi tai enkeleiksi puettut lapset esiintyvät. Joulupukkia ei tähän juhlaan tule. Kirjeessä hän ilmoittaa tulevansa tonttuineen toisena päivänä. Silloin syödään jouluherkkuja ja annetaan ja saadaan lahjoja.

Pääsiäisenäkin käydään kirkossa, mutta jo sitä ennen vietetään monta pientä juhlahetkeä, joissa pääsiäisen tapahtumat kerrotaan. Mieleen jää jokaisessa hetkessä kuva Jeesuksesta, joka ei ole enää kuollut vaan elävänä kävelee puutarhahaudan luona. Siitähän kertoo kirkomme alttaritaulukin.

”Niin kuin taivaan enkeli mekin iloitsemme.
Saamme rientää kertomaan: Nyt elää Jeesuksemme”
(J. Haavio, K. Voipio)

Pääsiäisen ilo kuuluu kaikille. Jokaisen pitää saada kuulla Jeesuksesta, ja siksi tehdään lähetystyötä. Kaikkien kansojen pitäisi olla ystäviä keskenään.

”Lapset kaikkialla suureen piiriin käy.
Pyörii se piiri ja loppua ei näy.”
(Englantilainen lastenlaulu)

Kuva Mirja Eskolan arkistosta

On taas juhlan paikka, kun tummaihoinen, iloinen pappi saapuu vieraaksi. Lyseon lukiolaispoikiakin opettajineen tulee kuuntelemaan häntä. Nyt on koolla salin täydeltä isoja ja pieniä ihmisiä saamassa lähetysterveisiä kaukaa ja lähettämässä omia, pieniä tervehdyksiä.

Toisella kertaa tuttu lähetystyöntekijä tulee lastentarhaamme Suomessa opiskelevien japanilaisnuorten kanssa. Muodostuu pitkäaikainen ystävyys. Opimme lisää paperitaittelua – kirsikankukkia, Japanin lippuja. Muistamme, että juuri suomalainen lastentarhanopettaja oli mennyt Japaniin kertomaan Jeesuksesta, lasten ystävästä, ja hänen kanssaan siellä japanilaiset lapset tekivät samoja asioita kuin me täällä Suomessa. Innostumme jopa tekemään leikkikimonoita, jotka tytöillä on yllään, kun he leikkivät:

*"Japani on nousevan auringon maa,
tyttöset pienet siellä.
Silkkinauha vyötärölle kiedotaan
kuljettaissa Hokkaidon tiellä.
Rei, Sang ja Sii. Rei, Sang ja Sii
keveinä kuin perhoset leikkii.
Kumartaen tervehdin, Konnichiwa Irasshai,
tulkaa tänne.
Vihreätä teetä nauttikaa.
Tahdon olla ystävänne.
Rei, Sang ja Sii. Rei, Sang ja Sii
keveinä kuin perhoset leikkii."
(M. Eskola - M. Voipio)*

Keväällä äitienpäivän aikaan katselemme pieniä ihmisiä: herneiden versot venyvät pituutta ja pihapuut alkavat vihertää. Kiitämme Taivaan Isää auringon lämmöstä ja opettelemme kevätlauluja, ennen kaikkea suvivirttä Jo joutui armas aika. Sitä sitten juhlapukuiset lapset yhdessä vanhempiensa kanssa laulavat, kun

Kuva Mirja Eskolan arkistosta

nuoret koivut tuoksuvat ja sali on koristeltu keväiseen juhla-asuun.

Monenlaisia muitakin isoja ja pieniä juhlahetkiä mahtuu lastentarhan elämän kulkuun. Välillä kutsumme vanhuksia mukaan viettämään juhlahetkeä, ja ilo on molemminpuolinen, kun lapset esittävät heille ohjelmaansa.

*"Toistamme tarvitsemme, syliä avointa,
vanhemman kokemusta ja lapsen katsetta"
(L. Impiö)*

Kerran jopa kaupungin poliisimestari istui lasten pienen pöydän ääressä laskemassa rahoja "Kaivoja Afrikan lapsille"-keräyksen hyväksi. Monet myyjäiset ja lastenjuhlat oli järjestetty, että rahaa saataisiin. Nyt keskustelemme, miten iloisiksi kaukaiset ystävämmme tulevat, kun saavat pumpata kaivosta raikkaana solisevaa vettä.

Kaikki maailman lapset ovat Jeesukselle rakkaita. Siksi rukoilemme:

*"Jeesus, ota lapset syliin, Jeesus siunaa lapsia.
Siunaa lasten ystäviä lähellä ja kaukana"
(J. Haavio)*

Lasten värittämiä enkeleitä lastentarhakoulussa Riikassa. Enkelikuvat Urpo Vuorenoja ja Virpi Tuominiemi

Liity sinäkin juhla joukkoon

Maaliskuun alussa sain viettää syntymäpäiväjuhlaa sukulaisten, naapurien ja ystävien kanssa. Oli ilman muuta selvää, että järjestän juhlan lähetystyön hyväksi, koska jo lapsuudesta saakka lähetystyö on ollut minulle tärkeä asia. Lapsuudenkodissani pidettiin lähetysiltoja ja niissä vieraili Ambomaalla lähetystyössä ollut pappi. Hän kertoi innostuneena bushmanneista ja pakanoista, jotka olivat kuulleet sanoman Hyvästä Jumalasta ja olivat kääntyneet kristityiksi. Se teki minuun suuren vaikutuksen, ja ajatus lähetystyön tärkeydestä jäi itämään lapsen mieleen. Ajattelin, että isona minustakin tulee lähetystyöntekijä. Lähettiä minusta ei koskaan tullut, mutta saan olla lähettäjänä, työn tukijana niillä resursseilla, jotka minulla on käytettävissäni.

Vihkipappimme, 35 vuotta sitten Karkun Evankelisen Opiston rehtorina toiminut Sakari Virtanen, lainasi puheissaan aina joskus Raamatun sanoja:

”Jumalan siunaus rikkaaksi tekee, ei oma vaiva siihen mitään lisää.” Itse olen saanut kokea nuo sanat elämässäni todeksi. Vaikka maallista rikkautta ei olekaan kertynyt, on Jumala siunnannut monella tavalla elämääni. Olen saanut uskollisen ja rakastavan puolison rinnalleni, kaksi ihanaa poikaa, muutaman hyvän ystävän ja työn, jota olen saanut tehdä, vaikka työrintamalla on ollut irtisanomisia. Koen, että kaikki on ollut Jumalan siunausta, elämääni tullutta rikkautta.

Mielen täyttää syvä ja nöyrä kiitos. Iloitsen siitä, että voin olla tukemassa Evankelisen lähetysyhdistyksen työtä. Juhlan järjestäminen ns. kymppisynttäreitten merkeissä on hieno mahdollisuus iloita ystävien kanssa ja samalla tukea ELY:n työtä.

Hyvää juhlapäivää Teille jokaiselle!
Hilkka Lähdekorpi

*Antero Rasilainen
saapumassa juhlaan.
Hilkka ja miehensä
Matti olivat eteisessä
toivottamassa
tervetulleeksi.
Kuva Mikko Lähde-
korpi*

Isämme Abraham

Kuva Urpo Vuorenoja

Panu oli juuri oppinut tuntemaan kellon. Puisen kellotaulun viisareiden avulla sitä oli kovasti harjoiteltu. Nyt viisarit osoittivat, että oli nukkumaan menon aika.

"Tänään kerronkin kauan sitten eläneestä miehestä. Kellotaulun viisarit muistuttavat hänen kotimaastaan", sanoi isä vähän arvoituksellisesti.

Kun hampaat oli pesty ja Panu peitelty vuoteeseen, tuli isä vuoteen viereen ja aloitti. Panu odotti jännittyneenä, mitä isä tänä iltana kertoisi ja miten se liittyy kelloon.

"Nyt me matkustamme neljä tuhatta vuotta taaksepäin. Se on pitkä aika. Me menemme kaupunkiin nimeltä Uur. Huomenna voimme vaikka kartasta katsoa, missä se kaupunki kerran oli", aloitti isä kertomisen.

Siellä oli nuori mies nimeltä Abraham. Tai oikeastaan hänen nimensä ei vielä silloin ollut Abraham, vaan hän oli Abram. Abraham on se nimi, jolla me hänet tunnemme.

Abraham sai erikoisen kutsun Jumalalta. "Lähde maastasi. Minä osoitan sinulle maan, josta tulee sinun uusi kotimaasi".

Abraham lähti. Hän oli rohkea mies. Tai varmaan oli niin, että Jumalan kutsu oli niin voimakas, että hän uskalsi lähteä. Abrahamin perhe lähti hänen mukanaan.

Abrahamin vaimon nimi oli Saara. He olivat olleet naimisissa jo pitkään, mutta heillä ei ollut lapsia. He olisivat toivoneet saavansa lapsen, mutta Jumala ei ollut sitä heille antanut. Kuitenkin Jumalan lupaukseen sisältyi suuria asioita. Jumala lupasi antaa Abrahamille uuden kotimaan, paljon jälkeläisiä ja siunauksen, joka riittää paitsi hänelle itselleen myös kaikille hänen jälkeläisilleen ja lopulta kaikille maailman ihmisille. Mutta Abrahamin ja Saaran oli vaikea uskoa, sillä he olivat jo vanhoja, niin vanhoja, etteivät he enää voisi saada lasta. Sisimmässään Abraham kuitenkin uskoi Jumalaan. Hän tiesi, että Jumala voi tehdä asioita, jotka tuntuvat ihan mahdottomilta.

Niin Abraham lähti matkaan ja Jumala siunasi heitä. Abraham menestyi monin tavoin. Hänestä tuli rikas, hänellä oli paljon karjaa ja muuta omaisuutta, mutta lasta heillä ei ollut.

Erään kerran, kun Abraham istui telttansa ovella, hän näki, kuinka kolme miestä lähestyi telttaa. Hän riensi kiireesti heitä vastaan, sillä hän aavisti, että nämä miehet olisivat aivan erityisiä vieraita.

Kun he sitten aterioivat yhdessä, yksi miehistä sanoi Saarelle ja Abrahamille: "Ensi vuonna tähän aikaan teillä on lapsi".

Ajatus tuntui heistä aivan mahdottomalta. Ei niin vanhoille ihmisille voi syntyä enää lasta. Mutta ihme tapahtui ja niin he saivat lapsen. Lisäkin. Aikanaan myös lisä sai lapsia ja hänen lapsensa saivat lapsia ja niin Abrahamin jälkeläisistä tuli lopulta suuri kansa. Israelin kansa. Jumalan lupaukset Abrahamille toteutuivat. Jumala piti lupauksensa.

Kerran tästä suvusta syntyi myös Jeesus. Silloin toteutui viimeinenkin Jumalan lupaus, jonka Hän oli Abrahamille antanut. Jo ihan alkuun Jumala lupasi: "Sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille". Jeesus toi Jumalan siunauksen nyt meille kaikille. Mekin saamme uskoa samaan Jumalaan, johon Abrahamkin uskoi. Sellainen mies oli Abraham.

"Mutta eihän tässä puhuttu mitään kellotaulusta", Panu totesi.

"Ai niin", isä jatkoi. "Melkein jo unohdin".

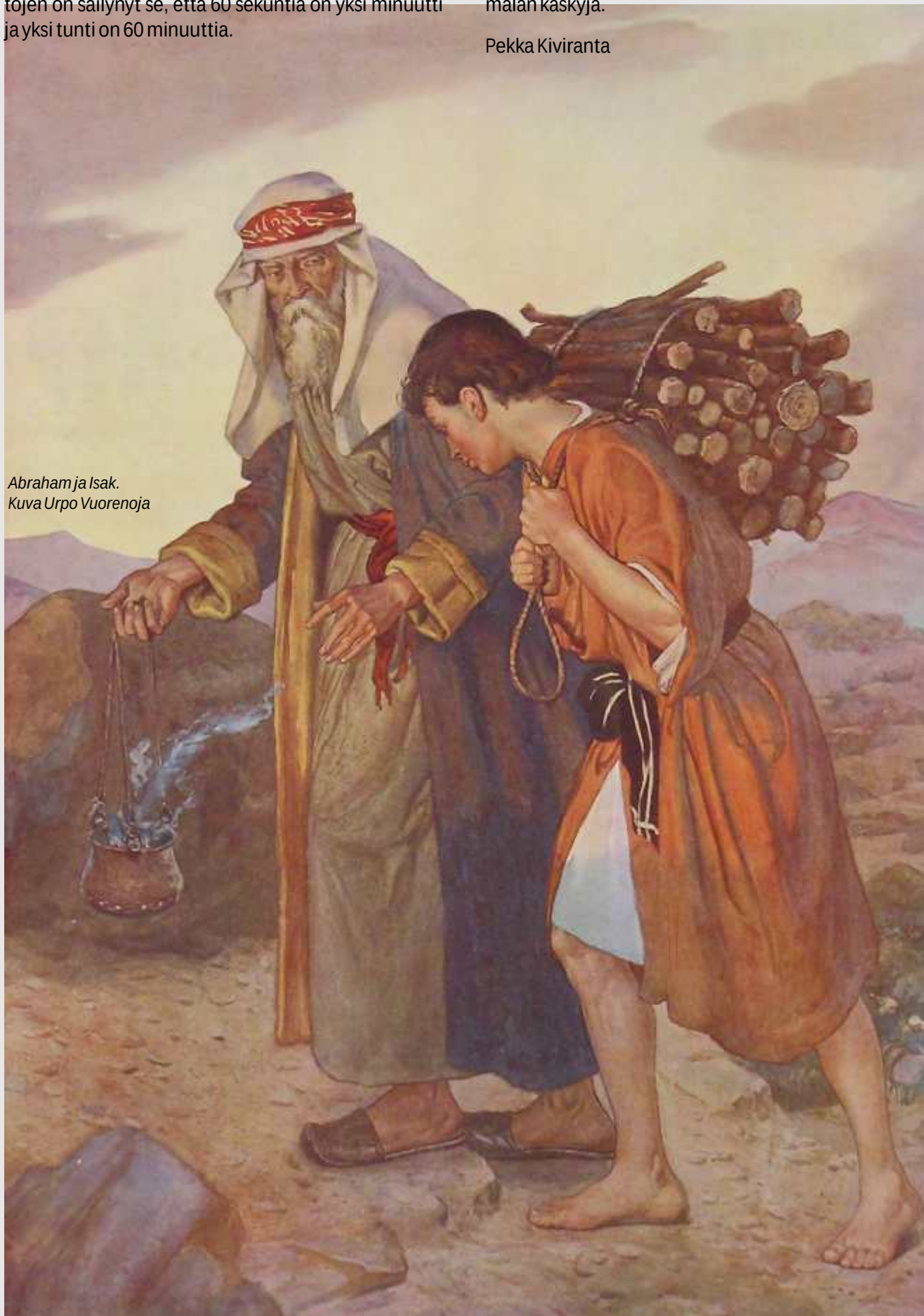
Abrahamin lapsuuden koti oli kaupungissa nimeltä Uur. Se oli yksi sumerilaisten suurista keskuksista. Sumerilaiset olivat myös hyvin viisaita. He kehittivät maailmassa ensimmäisenä kirjoitustaidon. Kovin paljon tuos-

ta vanhasta kulttuurista ei ole meille säilynyt. Mutta yksi on. Se, että tunnissa on 60 minuuttia ja minuutissa on 60 sekuntia, johtuu sumerilaisista. Heille matematiikassa 60 oli keskeinen luku ja niin kautta vuosisatojen on säilynyt se, että 60 sekuntia on yksi minuutti ja yksi tunti on 60 minuuttia.

Pienenä poikana Abrahamkin oppi tuntemaan kellon, niin kuin sinäkin olet nyt oppinut. Abrahamista kasvoi suuri mies, niin kuin sinustakin kasvaa. Abraham oli myös mies, joka uskoi Jumalaan ja halusi totella Jumalan käskyjä.

Pekka Kiviranta

Abraham ja Isak.
Kuva Urpo Vuorenoja

Elämän totuutta etsi - Jeesus sanoo: ”Minä olen tie totuus ja elämä”

Seminaarin tunnelma oli välitön. Kuva Maiju Vuorenoja

Evankelinen lähetysyhdistys -ELY ry:n työntekijät ja hallituksen jäsenet kokoontuivat perinteen mukaan Karstulan evankeliseen opistoon yhteiseen seminaariin. Karstulan kirkkoherra Seppo Tiainen ja kanttori Jouni Mäkinen kattoivat meille Herran Pyhän Ehtoollisen, jonka turvissa saimme työskentelyn aloittaa.

Seminaarin tavoitteena oli kuulostella työntekijöiden mielteitä ja jaksamista, pohtia yhdessä tulevaisuuden näköaloja ja lopuksi pitää hallituksen kokous. Paikalla olivat kaikki työntekijät sekä suuri osa hallituksen jäsenistä.

Seminaarin alkuosassa työntekijät kertoivat kokemuksista omasta työstään, mitkä ovat voimaannuttavia asioita ja mitkä taas kuluttavia ja haasteellisia. Ilahduttavaa oli kuulla ja nähdä, että henki työntekijöiden kesken on erinomainen ja että jokainen koki työnsä mielekkääksi. Mahdollisista hankaluuksista huolimatta jokainen iloitsi omasta tehtävästään evankeliumin työssä.

Toiminnan keskiössä haluamme pitää Kristuksen ja säilyttää vapaaehtoistoiminnan laajana. Hyvää mieltä toivat Elysanomat ja kaivatut uudet kortit, joita on nyt tarjolla. Joululehdestä olemme saaneet hyvää palautetta.

Perjantain iltahartaudessa kiitimme päivän annista ja jätimme huolestamme ja ilomme Vapahtajan syliin.

Työntekijätilanteesta

Virpi Tuominiemi palaa vanhempainvapaalta toimistoon. Hänen tehtäviinsä kuuluu myös Elysanomien taitto ja toimitussihteerin tehtävät. Paula Kuhmonen siirtyy tekemään osa-aikaista toimitussihteerin tehtävää. Karstulan evankelinen opisto on edelleenkin toimistomme koti.

Maria Pitkärannan iltahartausalttari. Kuva Maiju Vuorenoja

Vuosi 2015 on muutoksen vuosi. Silloin jäävät eläkkeelle aluesihteerit Sirpa Keski-Anttila ja Venäjän Vienen Kemin lähettimme Raili Mäkitalo. Molempien toimet täytetään. Lisäksi työntekijöiden määrää lisätään yhdellä. Vuoteen 2015 mennessä on tavoitteena saada yhdistykseemme työntekijäjoukkoon pappi.

Kuulumisia Elyn työalueilta

Venäjän työssä ovat lähettimme Raili Mäkitalo ja pääsihteerimme Antero Rasilainen, joka keväällä vihittiin Inkerin kirkon papiksi.

Vienen Kemiä Raili kertoi meille ihmeellisestä Jumalan varjeluksesta vaikeuksien keskellä. Esirukouksen merkitys on suuri! Suomen kieli on tuolla alueella hiipumassa, joten tulevaisuudessa venäjän kielen taito on välttämätön.

Aluesihteerimme Sirpa järjesti Vienen Kemiin viime kesänä ryhmämatkan ja ensi vuoden elokuussa on luvassa uusi matka.

Virossa avustamme määräajaisesti Tarton Maarian seurakunnassa seurakunnan ja kunnan yhteistä työntekijää, jonka työalueena on nuoriso- ja diakoniatyö. Työtilat tarjoaa kunta.

Sambiassa olemme rahallisesti osallistuneet Kiteen Evankelisen Kansanopiston TEDITE-hankkeeseen, johon kuului opettaa tietokoneen käyttötaitoa ja lisäksi Raamattu-opetusta. Tämä vuoden lopussa päättyvän hankkeen tuloksena on syntynyt TEDITE-koulu. Jatkosta käydään neuvotteluja paikallisen LECA-kirkon kanssa.

Kotimaan työssä aluesihteerit on luonut vakiintunutta toimintaa Pohjanmaalle.

Etelä-Suomen alueella järjestetään Siionin Kannel -iltoja runsaasti. Vireän vapaaehtoisväen tueksi on syntynyt selkeä tarve saada sinnekin aluesihteerit.

Keskustelimme myös Tampereella pidettävän vuosikokouksen muusta ohjelmasta ja mielenkiintoisia uudistuksia on luvassa.

Vienen Kemin lastenleirillä askarreltiin innokkaasti. Kuva Raili Mäkitalo

Hallituksen kokouksessa hyväksyttiin Evankelinen lähetysyhdistys- ELY ry:n strategia, jota vuosittain tarkistetaan.

Poimintoja näistä tienviitoistamme:

Toiminta ajatus:

Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry luottaa Jumalan Kristuksessa lahjoittamaan armoon, apuun ja iloon. Toimimme niin, että mahdollisimman moni voisi tulla tuntemaan kolmiyhteisen Jumalan ja vahvistua uskossa häneen. Autamme jäseniä löytämään oman paikkansa evankeliumin levittämisessä kotimaassa ja ulkomailla.

Olemme joukko Raamattuun ja sen julistamaan evankeliumiin uskovia, joille Sana ja Sakramentit ovat kaiken elämän keskipisteessä. Arvostamme evankelista uskonperintöä ja Jumalan Kristuksessa ilmoittamaa kaiken kattavaa sovitustyötä sekä Suomen ev.lut. kirkkoa ja sen oppia ja tunnustusta ja haluamme elää uskossamme sen mukaan.

Haluamme pitää yhteyttä toisiin kristittyihin, tehdä yhdessä lähetystyötä ja julistaa evankeliumin iloa ev. lut. kirkossamme.

Tavoitteemme 2015

Olemme luotettava yhteistyökumppani paikallisseurakunnille ja kirkkomme lähetystyössä. Kaikki ikäluokat ovat meille tärkeitä. Erityisesti keskitämme voimavaroja keski-ikäisten ja vanhempien ikäluokkien kohtamiseen. Huomioimme myös perheet, nuoret ja nuoret aikuiset. Palkkaamme papin yhdistyksen palvelukseen.

Seminaariterveisinä koonnut Maiju Vuorenoja

**Alavudella vietämme kesäjuhlaa
14.-15.6.2014.**

**Isovanhempi-lapsenlapsileiri pidetään
Karstulassa 23.-25.6. ja tähän yhteiseen
ilonpitoon ovat tervetulleita myös kummit
ja kummilapset.**

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettäville tapahtumille

Marraskuussa

Pe 8.11. klo 18 Alahärmän srk-talossa ELYn ja HYN yhteiset "laulu-veisuut". Lauletaan Siionin Kannelta ja veisataan Siionin Virsiä. Pekka Keltto, Sirpa Keski-Antila. Arvat, joulukortit, joululehdet.

Ti 12.11. klo 19 Siionin Kanteleen lauluseurat Teuvan srk-salissa. Lauri Annala, Sirpa Keski-Antila.

To 14.11. klo 13 Siionin Kanteleen lauluseurat Kauhajoen srk-keskuksessa. Ilkka Tuikkala, Sirpa Keski-Antila.

To 14.11. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Lapuan srk-talolla.

Su 17.11. ELYn kirkkopyhä ja Valon juhla Tapiolassa, Espoossa. Messu klo 10 kirkossa, saarna Pekka Kiviranta. Kirkkokahvien jälkeen juhla Kristus-valossa. Mukana mm. Antero Rasilainen ja Pekka Kiviranta.

Su 17.11. klo 15 Siionin Kanteleen lauluseurat Hyvinkään Vanhassa kirkossa. Seppo Suokunnas, Mika Viitanen.

Su 17.11. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Tampereen Kaukajärven seurakuntatalolla, Keskisenkatu 20. Antero Rasilainen, Kari Lähdesmäki, Pitkärannat. Jäsenkokous ennen seuroja alkaen klo 17.

Ma 18.11. klo 13 ELYn Lähetyskerho Kurikan srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

Ti 19.11. klo 14 Siionin Kanteleen lauluseurat Ystävänkamarissa (Säästöpankkikatu 5) Forssassa. Mukana Heikki Toivio, Arja Hätinen.

Su 24.11. klo 10 Maakunnallinen kirkkopyhä Laihian kirkossa alk. messulla klo 10, saarna Raimo Mäki. Päiväjuhla Raimo Mäki, srkn pappi, Sirpa Keski-Antila.

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista ELYn toimistoon yhteistä lehteä ja ELYn kotisivujen tapahtumakalenteria varten

ely@evangeliset.net

tai

p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset vuoden 2014 ensimmäiseen Elysanomiin 27.1.2014 mennessä, kiitos.

Su 24.11. klo 14 Siionin Kanteleen lauluseurat Salon seurakuntatalo, Torikatu 8, srkn pappi ja kanttori.

Ma 25.11. klo 16 Siionin Kanteleen lauluseurat Hattulassa, Parolan seurakuntatalossa. Satu Holm, Klaus Malmivaara, Katajat.

Aarrearkku-leiri isovanhemmille ja lapsenlapsille Karstulassa 23.-25.6.2014

- Aarrearkku-tuokioita
- pelejä, leikkejä, askartelua lapsille
- isovanhemmille myös omaa ohjelmaa
- yhdessäoloa, rentoutumista
- saunomista ja uimista
- lauletaan Siionin Kanteleen lauluja

Hinta: aikuinen 105 €, 6-12-v. 85 €, alle 6-v. 70 €. Hinta sisältää majoituksen (siisteissä, hyvätasoisissa asuntoloissa liinavaatteineen), leiriohjelman ja materiaalit sekä ruokailut ja saunomiset. Lisätietoja voi kysellä Sirpa Keski-Antilalta, sirpa.keski-antila@evangeliset.net, p. 0400 974 102 tai Karstulan Evankeliselta Opistolta kansanopisto@keokarstula.fi, p. (014) 5252 200

Mukana mm. Sirpa Keski-Antila.

Aarrearkkuleiriläiset Kirkkovuoren näkötorjalla Karstulassa kesällä 2013. Kuva Pirjo Nurmesviita

Näin Alavudella valmistaudutaan tuleviin kesäjuhliin. ELY-sukkamallin suunnitteli Airi Hanhiniemi.

ELYN kesäjuhlat 14.-15.6.2014 Alavudella

Kuvat Sirpa Keski-Antila

Ti 26.11. klo 13 ELYn Lähetyskerho Alavudella Kansalassa, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

Joulukuussa

La 1.12. klo 11.30 adventtijuhla Hämeenlinnan keskuseurakuntatalossa, Timo Kalaja, Annikki Erelä, Katajat, yksinlaulu Paavo Erelä.

Su 1.12. klo 13 Joululauluseurat Myllylammella Keski-Antiloilla, Lahdentie 152, Ilmajoki. Susanna Hankanen, Sirpa Keski-Antila.

Ma 2.12. klo 13 ELYn Kurikan lähetyskerhon joulupuuro ja -kahvit Kurikan srk-keskuksessa.

Ti 3.12. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Kirkkopuiston srk-kodissa Riihimäellä. Ulla Kuisma ja Pertti Ruponen.

Su 8.12. klo 15 Adventtijuhla Hyvinkään Vanhassa kirkossa, Anne Blomqvist, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

Su 8.12. klo 13 ELYn joulujuhla Seinäjoen srk-keskuksessa. Minna Lainimo, Sointu-Sisko Parviainen, kvarretti: Tuula Kallio, Anne ja Antero Laasonen, Seppo Laitila, Maria Väinölä, Irja Forss, Salme Rinta-Komsi.

Ma 9.12. klo 18 joulumyyjäiset Kannusjärven koululla, Keskikyläntie 233. Alkuhartaus, srkn pappi.

To 12.12. klo 18 ELYn joululauluseurat Lapualla Virranniemessä, Sirpa Keski-Antila.

Su 29.12. klo 10 Maakunnallinen kirkkopyhä Kauhajoen kirkossa. Päiväjuhla srk-keskuksessa, Sirpa Keski-Antila.

Su 29.12. klo 18 joululauluseurat Kannusjärvellä Osmo Näkillä, Näkintie 387. Mukana srkn pappi ja kanttori.

Tammikuu 2014

Ke 1.1. klo 13 Uudenvuoden seurat Kausalassa, Aimo ja Kaarina Virtasella (Paukkatie 9). Srkn pappi, Antero Rasilainen.

HUOM!
ILMOITATHAN
KAIKKI PIENETKIN
POHJANMAAN
ELY-TILAISUUDET
JA JÄSENTIETOMUUTOKSET
SIRPALLE!

KIITOS!

ELYn aluesihtööri
Sirpa Keski-Antila
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
sirpa.keski-antila@evangeliset.net
tai p. 0400 974 102

ELYn 6-vuotisjuhla,
vuosikokous ja seminaari
Tampereella
Kalevan kirkossa
29.-30.3.2014

Katso päivitetyt
tapahtumatiedot osoitteesta
www.evangeliset.net/kalenteri

Joulun Valo

5e/kpl

10kpl - 20% alennus

20kpl - 25% alennus

30kpl - 30% alennus

+ postikulut

Maria Pitkärännän suunnittelemaa joulukortteja
Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n työn tukemiseen

2,50 €/kpl, 20€/10kpl + postikulut

- 2-osaisia kortteja erilaisilla sisäosan teksteillä

- kortti sisältää kirjekuoren

- "Joulun ikkunan" ja "Enkelin kaaren"

lisäksi saatavilla "Paimenet kedolla",

"Joulun enkeli" ja

"Enkelin siunaus"

-kortteja

Enkelin kaari

Joulun ikkuna

Tilaukset ja tiedustelut

ELYn toimistolta:

ELY ry

Kokkolantie 12

43500 Karstula

p. 040 415 9416

ely@evangeliset.net

Hinnat sis. alv. 24%

Betlehemin ihme

Talviyö

Seimikannet

Napolin seimi

Jäälyhty

Lyhty

Joulukortteja

Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n työn tukemiseen

1-osaiset kortit 1 €/kpl, 10kpl yht. 8 €

Kaikissa korteissa vaihtoehtona kortin takaosa ilman toivotusta tai toivotuksella: "Joulurauhaa ja Siunattua Uutta Vuotta"

- Betlehemin ihme ja Talviyö -maalaukset Eeva Takala

- Seimikannet ja Napolin seimi Urpo Vuorenoja

- Lyhty ja Jäälyhty Virpi Tuominiemi